

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾԵՐԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՐԵԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ**

0090, ք. Երևան, Շոպրոնի 77

N

9/20904

16.08 2023թ.

**Դանիել Գևորգի Ավետիսյանին
Հասցե՝ ք. Երևան, Արշակունյաց պողոտա,
136 շենք, 107 բնակարան**

Ուղարկում եմ Ձեր դիմումի հիման վրա ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բոլորքների քննության բաժանմունքում իրականացված վարչական բողոքարկման վարույթի արդյունքում թիվ 8300677595 վարչական ակտն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին որոշումը:

Առդիր՝ «3» թերթ:

**Պերի պարտականությունների
ժամանակավոր կատարող
ոստիկանության գնդապետ՝**

Ա. Մաթևոսյան

Կատ.՝ Գ. Շագոյան

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 04.07.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300677595 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

«14» 08 2023թ.

ք.Երևան

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության պետի պարտականությունների ժամանակավոր կատարող, ոստիկանության գնդապետ Ա. Մաթևոսյանս, վերանայելով Դանիել Գևորգի Ավետիսյանի (Այսուհետ՝ դիմող) 13.07.2023թ. դիմումի հիման վրա հարուցված վարչական բողոքարկման վարույթի նյութերը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

04.07.2023թ.-ին՝ ժամը 10:53-ի սահմաններում, Տավուշի մարզի Պտղավան գյուղի վարչական տարածքում դիմողի վարած «Մազդա» մակնիշի 36 AP 126 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը «Ճանապարհային երթևեկության մասին» կոնվենցիայի 41-րդ հոդվածի 7-րդ մասի պահանջները խախտելու համար կանգնեցվել է ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Տավուշի մարզի գումարտակի 2-րդ վաշտի 1-ին դասակի կրտսեր պարեկ Ռոման Ռևազյանի կողմից: Վարորդի նկատմամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն և «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 128-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն կայացվել է թիվ 8300677595 որոշումը՝ դիմողին 10.000 ՀՀ դրամի չափով տուգանելու մասին:

Դիմողը 13.07.2023թ.-ի դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 04.07.2023թ. կայացված թիվ 8300677595 որոշումը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 30-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի հիմքով ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունքում հարուցվել է վարչական բողոքարկման վարույթ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 38-րդ հոդվածով սահմանված կարգով վարչական վարույթում քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ արտահայտվելու և լսված լինելու հնարավորություն տալու նպատակով դիմողին ուղարկվել է ծանուցում վարչական լսման օրվա և ժամի վերաբերյալ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում ձեռք բերված ապացույցների և փաստական տվյալների համադրմամբ պարզվել է, որ վարչական իրավախախտման գործով 04.07.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300677595 որոշումը ենթակա է կատարման հետևյալ պատճառաբանությամբ և հիմնավորմամբ.

«Ճանապարհային երթևեկության մասին» կոնվենցիայի 41-րդ հոդվածի 7-րդ կետի «ա» ենթակետի համաձայն՝ սույն հոդվածի դրույթները պայմանավորվող կողմերին չեն պարտավորեցնում՝ վավերական ճանաչել մյուս պայմանավորվող կողմի տարածքում այն անձանց տրված ազգային կամ միջազգային վարորդական վկայականները, որոնք այդ վկայականները տալու պահին իրենց տարածքում ունեցել են մշտական բնակության վայր, կամ որոնք այդ վկայականը տալուց հետո իրենց տարածք են տեղափոխել մշտական բնակության վայրը:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 128-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ ուժը կորցրած վարորդական վկայականով կամ ուժը կորցրած այլ փաստաթղթերով տրանսպորտային միջոցներ վարելը, Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու կողմից այլ երկրի վարորդական վկայականով տրանսպորտային միջոց վարելը, ինչպես նաև օտարերկրացու կողմից Հայաստանի Հանրապետությունում չգործող (ՄԱԿ-ի 1968 թվականի «Ճանապարհային երթևեկության մասին» կոնվենցիայի պահանջները չբավարարող) վարորդական վկայականով տրանսպորտային միջոց վարելը՝ առաջացնում են տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի տասնապատիկի չափով:

«Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի համաձայն՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունը հաստատող փաստաթղթերն են՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու նույնականացման քարտը և անձնագիրը, իսկ մինչև 16 տարին լրանալը Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունը հաստատող փաստաթուղթ կարող է չպահանջվել, եթե ներկայացվել են ծննդյան վկայականը և ծնողների՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունը հաստատող փաստաթղթերը:

Սույն օրենքի 10-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիներ են ճանաչվում Հայաստանի Հանրապետությունից դուրս բնակվող ազգությամբ հայ նախկին ՀԽՍՀ այն քաղաքացիները, ովքեր ձեռք չեն բերել այլ պետության քաղաքացիություն: Սույն կետի հիմքով անձը ձեռք է բերում Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիություն, եթե օրենքով սահմանված կարգով դիմել և ստացել է Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունը հաստատող փաստաթուղթ: Այս դեպքում անձը ճանաչվում է Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացի՝ Հայաստանի Հանրապետության 1995 թվականի նոյեմբերի 6-ի ՀՕ-16 օրենքի ուժի մեջ մտնելու պահից:

Սույն օրենքի 13.1-րդ հոդվածի համաձայն՝ Հայաստանի Հանրապետության երկքաղաքացի է համարվում այն անձը, որը Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունից բացի, ունի նաև այլ պետության (երկրների) քաղաքացիություն:

Հայաստանի Հանրապետության երկքաղաքացին Հայաստանի Հանրապետության համար ճանաչվում է միայն որպես Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացի: Սույն նորմը տարածվում է նաև 1995 թվականի հունվարի մեկից հետո, առանց սահմանված կարգի Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունից դուրս գալու, այլ պետության քաղաքացիություն ընդունած կամ ստացած, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիությունից միակողմանի հրաժարված Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիների վրա:

Բնակչության պետական ռեգիստրի համակարգում եղած տվյալների համաձայն՝ դիմողը 07.02.2013թ.-ից հանդիսանում է Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացի և ստացել է AN0704080 անձնագիրը:

«Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 17-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի համաձայն՝ ոստիկանության ծառայողը պարտավոր է տրանսպորտային միջոցը կանգնեցնել, եթե ակնհայտ կամ տեխնիկական միջոցների օգտագործմամբ երևում է, որ վարորդը խախտել է ճանապարհային երթևեկության կանոնների պահանջները:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Այսպիսով, դիմողի արարքում առկա են «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» 128-րդ հոդվածի 4-րդ մասով նախատեսված իրավախախտման հատկանիշներ, ուստի ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 04.07.2023թ.-ին կայացված 8300677595 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել դիմողին և ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Տավուշի մարզի գումարտակ:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

**Պերի պարտականությունների
ժամանակավոր կատարող
ոստիկանության գնդապետ՝**

Ա. Մաթևոսյան